

Dissabte 16 de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mt 13,24-30): En aquell temps, Jesús els proposà una altra paràbola, dient: «El regne dels cels és semblant a un home que sembrà bona llavor en el seu camp. Però quan els homes dormien, vingué el seu enemic, sembrà a sobre zitzània enmig del blat, i se n'anà. I després d'haver brotat l'herba i de produir fruit, aparegué la zitzània. I acostant-se els servents de l'amo de la casa, li digueren: “Senyor, ¿no vas sembrar bona llavor en el teu camp? ¿Com és, doncs, que té zitzània?”. I els digué: “Un home enemic ho ha fet”. I els servents li digueren: “¿Vols que anem a recollir-la?”. I diu: “No, no fos cas que recollint la zitzània, arrenqueu al mateix temps el blat. Deixeu créixer l'un i l'altre fins a la sega; i en el temps de la sega diré als segadors: recolliu primer la zitzània i lligueu-la en feixos per cremar-la, però el blat, aplegueu-lo en el meu graner”».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Deixeu créixer l'un i l'altre»

Rev. D. Manuel SÁNCHEZ Sánchez
(Sevilla, Espanya)

Avui considerem una paràbola que és ocasió per a referir-nos a la vida de la comunitat on s'hi barregen, contínuament, el bé i el mal, l'Evangeli i el pecat. L'actitud lògica seria liquidar aquesta situació, tal com ho pretenen els servents: «¿Vols que anem a arrencar el jull?» (Mt 13,28). Però la paciència de Déu és infinita, espera fins al darrer moment —com un pare bo— la possibilitat del canvi: «Deixeu créixer l'un i l'altre fins a la sega» (Mt 13,30).

Una realitat ambigua i mediocre, però en ella hi creix el Regne. Es tracta de sentir-nos cridats a descobrir els senyals del Regne de Déu per tal de potenciar-lo. I, d'una

altra banda, no afavorir res que ajudi a conformar-nos en la mediocritat. Nogensmenys, el fet de viure en una barreja de bé i mal no ha d'impedir l'avenç en la nostra vida espiritual; el contrari seria convertir el nostre blat en jull. «Senyor, ¿no vas sembrar bona llavor en el teu camp? ¿Com és, doncs, que té zitzània?» (Mt 13,27). És impossible créixer d'una altra manera, ni podem cercar el Regne en cap altre lloc que no sigui en aquesta societat en la que vivim. La nostra tasca serà fer que neixi el Regne de Déu.

L'Evangelí ens convida a no atorgar crèdit als “purs”, a superar els aspectes de puritanisme i d'intolerància que hi puguin haver en la comunitat cristiana. Fàcilment es donen actituds d'aquest tarannà en totes les col·lectivitats, per més sanes que intentin ser. Abocats a un ideal, tots tenim la temptació de pensar que uns ja l'hem assolit, i que d'altres es troben lluny. Jesús constata que tots estem en camí, absolutament tots.

Vigilem per a no deixar que el maligne es fiqui en les nostres vides, cosa que succeeix quan ens acomodem al món. Deia santa Àngela de la Creu que «no s'ha de donar oïda a les veus del món, que arreu es fa això o allò; nosaltres sempre el mateix, sense inventar variacions, i seguint la manera de fer les coses, que són com un tresor amagat; són les que ens obriran les portes del cel». Que la Mare de Déu ens concedeixi acomodar-nos només a l'amor.

Pensaments per a l'Evangelí d'avui

- «Quan el mal ha gangrenat la multitud, no queda més remei que doldre's i gemegar. Corregir amb amor quan es pugui. I quan no es pugui corregir, patir amb paciència fins que la correcció vingui de dalt» (Sant Agustí)
- «Jesús ens ensenya a veure les coses amb realisme cristià i a afrontar cada problema amb claredat de principis, però també amb prudència i paciència. Això suposa una visió transcendent de la història, en la qual se sap que tot pertany a Déu» (Sant Joan Pau II)
- «El dia del judici, a la fi del món, el Crist vindrà amb glòria i majestat per dur a terme

definitivament el triomf del bé sobre el mal, que com el gra de blat i el del jull hauran anat creixent enllà de la història» (Catecisme de l'Església Catòlica, n° 681)